

лището? Не ми стигатъ толкозъ други главоболія, ами . . . кажи имъ чи мя нѣ-ма тука.

Стрѣлчо.

Това не може да имъ ся каже; тѣ зна-яли добрѣ чи днесъ си тука, та за това сж и дошли; тѣ дохождали много пжти, па не тя намѣрили; днесъ ся радватъ чи сполучили . . .

Грабчо, разсърдень.

Кой е този обѣсникъ, който имъ е ка-залъ чи съмь тука? Ахъ! предатели хра-ня азъ въ къщата си? (*къмъ Стрѣлча*). Каквы сж тѣзи хора, гдѣто мя трѣсятъ, и какво искатъ отъ мене?

Стрѣлчо.

Тѣ сж, сѣкамъ, отъ . . . отъ настоя-телитѣ, дошли, ми ся чини, да искатъ по-мощь за училището . . .

Грабчо.

Настоятели дошли да искатъ помощъ отъ мене, за училището?! Махнися отъ тука, ти казвамъ, и иди да имъ пока-жешъ голѣмытъ врата на дворѣтъ. (*самъ*) Я виждь тамъ! Излѣзли сж да ходятъ като просяцы отъ врата на врата, па сж зели на-редъ и богаты и сиромасы, и го-лѣмы и малки, . . . за какво и за що? Хубава работа! Просете да просимъ! А никой не ще да знае какъ може въ дне-